

అనర్వి

గౌతమ్ లింగా

కవిత్వం

Anarghya

Poetry

Goutham Linga

+27 745657589

anarghyabook@gmail.com

Avyuktha Prachuranalu

First Edition:

March 2020

Title & Book Design :

Brahmam Bhavana Grafix,

Hyderabad. 98482 54745

Printed at :

Lepakshi Printers

Hyderabad

For copies:

Ramesh Linga

4-3-6/177, Surya Nagar

Khammam Rural, khammam

Telangana - 507003

&

All leading bookstores

₹ 120/-

అక్షరాలు చెప్పిన బ్రతుకుల్లోకి...

అనర్ఘ్య కవితామణి 7

-డా. ఎం. పురుషోత్తమాచార్య

సంఘర్షణకు సాంత్యన వాక్యం గౌతమ్ "అనర్ఘ్య" 10

-రాపోలు సీతారామరాజు

ఆప్తవాక్యం 13

-ఉషా తురగా-రేవల్లి

నా మాట 16

-గౌతమ్ లింగా

మధురాంకిత 19

ప్రణతి 21

గరళవాచక 24

సౌందర్యావేషణ 26

చినుకు 28

సంధ్య 30

ప్రళయాక్షర 33

నవకాంక్షిత 35

కష్టామృతవర్షిణి 39

ప్రధన 41

సహస్ర 43

ప్రణవం 46

సాక్షి 48

కృషాణ 50

పిపాస 54

విహ్వల 56

ప్రస్థానం 58

ప్రత్యూష 61

ఆకలి 62

అమ్మ 64

వసిడి వసంతం 66

అరుణ 68

రహదారి 72

అబద్ధం 74

అర్చన 77

విప్లవం 80

అమృతాశ్రువు 85

శ్వేతద్యుతి 91

అభిసారిక 93

శ్రావణి 98

ఆరాధన 100

నవ్య కవిత 103

అద్వైత 106

ఇందీవర 109

అహస్సు 111

తనూజ 113

నివేదిత 115

అంతర్యామి 119

తామసి 121

అనర్ఘ్య 123

విశ్వంభర 125

ఆహ్వానం 129

మధురాంకిత

మంచితనం మాధుర్యం నేర్చి
మా మార్గం స్వర్గం చేసిన
మీ పద మంజీరములకు
భక్తుడనై నమః సుమములు

నిజాయితీ గొప్పతనం చెప్పి
మా దారికి గమ్యాన్ని చూపిన
మీ జ్ఞాన వివేకానికి
వినమ్రుడనై మనః సుమములు

మార్పుని మా బ్రతుకులకు పరిచయం చేసి
మమ్ము గెలిపించి ఆనందించిన
మీ వాత్సల్యోల్లములకు
దాసుడనై వందవేల కుసుమములు

ప్రేమలతా వ్యాపిత ధరణీతలాన మమ్ము పెంచి
మా మానసములలో అనురాగామృతాన్ని నింపిన
మీ అచంచల అభిమాన లక్ష్మీ స్వరూపానికి
నిజమైన మనిషినై వందన సుమములు

ప్రణతి

అక్షరాలని
అశ్వాల వేగంతో ఉరకలెత్తించిన
సాహితీ సమర సౌరభులు

మాట చెప్పిన ఆంతర్యాన్ని
మనిషి నేర్చిన అనుభవాన్ని
స్వరవీణపై సుస్వరాలు
పలికించిన అమృత మూర్తులు

తేట తెలుగు కన్యల్ని
తపోవాఙ్మయంతో తరింప జేసిన
కవన ఘనులు

దేవదేవుడిని నిద్ర లేపి
బాధ్యత గుర్తు చేసిన
సుప్రభాత ప్రభాత ప్రభువులు

అక్షరాల అందాల్ని
అల్లికల మల్లికలతో
పదాలు చేసిన భాషిక సృజనులు

చినుకు

కడలినెగబాకిన
అంబుకణికలు
ఆకసానజేరి
అభ్రపథమధనమునుద్భవించిన
అబ్ధిసారములై
కలలుగన్న తల్లి కంటనుండుటకై
చిఱుతడు ఉరికినట్టు
తెల్లవారిపొద్దుకు
పాలమూతులలేగలు దుమికినట్టు
రాణీవాసమునొదలిన
రమణి గమనమున ధరణిని జేరుతూ
పగుళ్ళొచ్చిన పుడమి ఒడలలో
సువాసనలాస్వాదిస్తూ
మేనుని చీల్చుకొచ్చిన
హాలికుని స్వేదబిందువులకు జతకలిసి
రెక్కలూడిన శ్రామిక తనువుని
హత్తుకొని ఓదార్చి
తెగిపడ్డ తాళిబొట్టు నుదితిన

నవకాంక్షిత

మార్పొచ్చింది
మొన్నామధ్య కనిపించింది
మార్పు మొహాల్లో వచ్చింది
మనుషుల్లోనేమో అనుకున్నా
మార్పుకోసం వేచిచూడడం
మారి ఆలోచించడం మాని
మార్పుని ఆస్వాదిద్దామనుకున్నా
మార్పుని స్వాగతించే ధైర్యం నాకులేదు
అనుమతించే అదృష్టమూ లేదు
వేచి చూసే ఓర్పు మాత్రం ఉంది

తెగించినీలబడితే
మార్పు చేసే ప్రచండ గాలుల వేగంలో
కొట్టుకుపోతానేమో అని భయమేసింది
నిజంగా నా భయం కొత్త అలవాటు పడకో
పాత నచ్చకో అయ్యుంటుంది
మారి నేను సాధించేదేముంది
మార్పునిబృందిపెట్టడం తప్ప

ప్రణవం

నీ నాదం వినని గొంతుకలు చీల్చుతూ
నీ వాదం బలం చాటుతూ
శతకోటి ఆకాంక్షలను నిజం చేస్తూ
అనంతకోటి అభీష్టాలను సాకారంచేస్తూ
అంకురించిన మార్పుని ఒడిసిపట్టి
శ్రుతి మించిన రాక్షసవాదాన్ని తొక్కిపట్టి
కమ్మేసిన జాడ్యాలన్నీ విసిరికొట్టి
ఆకాశాన్నందుకొనే ఉప్పెనవై కదులు

చరిత్ర గతి తిరగరాస్తూ
ఎదురుపడ్డ అన్యాయాన్ని తెగనరుకుతూ
అసుర మూకల తలల్ని మెడలో వేసుకొని
జనారణ్యపు మృగాల రక్తాన్ని గొంతులో పోసుకొని
చలించని చీకటికి వణుకు పుట్టేలా
ప్రశ్నించే పాత పద్ధతుల పొట్టపగిలేలా
నీ లక్ష్యం లక్షణాలకి ధమరుక ధ్వని వినిపించి మరీ కదులు

నీ శ్వాస ఆకలి కేకల అంతాల్లోంచి
నీ పయనం జీవన గతుల బంధాల్లోంచి

పిపాస

ప్రసవ వేదనని అనుభవిస్తూ
ఆకలేసి కేకలేసిన నిర్భాగ్యుడి బ్రతుకు చిత్రాన్ని
మళ్ళీ గీస్తా నేనిప్పుడు

సృష్టి ధర్మాలు ఆక్షేపిస్తే
ఉరికొయ్యల చరణపద్మాల ముందు
చిత్తాన్నుంచిన
విచలనజీవికి
వరమిస్తా నేనిప్పుడు

చెదిరిన శోభ
కురిసిన క్షోభ
డప్పులు వాయిస్తుంటే
చెవులొత్తుకు నిలబడ్డ
శని దేవుని ప్రతిరూపానికి
బ్రతుకిస్తా నేనిప్పుడు

నిజాల అస్తిత్వాన్ని బజారు పాలు చేసిన

అమ్మ

నువ్వు పుట్టించి పెంచి మనిషిని చేసిన
మొదటి మొగాడి నుంచీ
మధించి నిన్ను వధించి
నీతోపాటే మనిషిగా మరణించిన
చిట్టచివరి మగాడి వరకు
పొరపాటున కూడా ఏ మగాడినీ నమ్మకు తల్లీ
అన్నైనా, తమ్ముడైనా, నాన్నైనా అందరూ మృగాళ్ళమే
మానవత్వం మరచిన నీచజాతిలో మేమూ భాగమే

నీ స్తన్యం తో, నీ రక్తం తో ప్రాణం పోసుకొని
జన్మస్థానాన్ని మర్మస్థానమని భ్రమపడి
నువ్వు బ్రతుకుతున్న
ఈ ధరిత్రిలోనే
అమానవిక రూపంతో
సిగ్గులేకుండా మేము కూడా బ్రతికే ఉన్నాం

భయపడుతూ
తమస్సుల రాక్షస నీడలో

అర్చన

ఏ విశ్వవీణా శృతివిన్యాస శుభశోభితాన
నీ పదం పలికిందో

ఏ సప్తరాగ సంచలిత విధి విలాసాన
నీ హృది తేజరిల్లిందో

ఏ సుమాంజలీ మంజరిల మహిమలకు
నీ స్వరం రాగ మొందిందో

ఏ ప్రణవనాద ప్రజ్వలాజ్వల పరిణీతులకు
నీ కవిత ప్రాణమొందిందో

ఏ సుస్వర మనోహర మధురాక్షరమునకు
నీ మౌనం మోక్షమొందిందో

ఏ కమలాక్షుని కరకమల సుస్పర్శతో
నీ అక్షం వెలుగొందిందో

ఏ విశాలాక్షుని విలయలయలకు
నీ కలం చలనమొందిందో

అమృతాశ్రువు

చాలా సాయంత్రాలు నేను మాట్లాడుతుంటే
వినకుండా మౌనంగా ఉన్నాయి

చాలా మౌనాలలో నేను ప్రజ్వలిస్తుంటే
నా కోపతాపాలు నిరీక్షణలైనాయి

చాలా క్షణాలు నేను ఆలోచిస్తుంటే
మూఢ మాలిన్యాలని దైవాలు చేసాయి

చాలా దైవాలు నేను ఏడుస్తుంటే
నిర్వికార నిర్విరూప నిజ నేత్రాలలో నైమిషాలు వర్షించాయి

నా సాహిత్యంలో భోగించిన భాష
మూఢ విశ్వాసాల భవబంధాలని భేదించింది

నా అంతరంగంలో
ఉర్వినేలే రాజుకి ఉరితీసిన మనిషికి సమసమానత్వం వర్ణిల్లింది

అభిసారిక

చెలీ

ఏ సరసరస సుక్షణమున నిను చూపితిన్
ఏ మాయావిచేచనతో నిను మోహించితిన్
ఏ అక్షారవిందముతో నాకు సత్యలోకసాక్షాత్కారమయిందో
ఏ వినీల దేహం నా తపనల తటాక తనువులలో ఇందీవరమయిందో

నా చరణములు

నీ తలంపుల తపనలకై తడబడి త్వరబడి
వడివడిగా అడుగులిడుతున్నవి

నా మనఃదేహాలు

నీ సమ్మోహనాశరములతో
సుమధుర సుమోహనరాగాలాలపిస్తున్నవి

నా ఆకాంక్షలు

ఏకాంక్షమై
సుబోధ్యేయసంహారమై
నీరజాక్షీ నిరీక్షణలైనాయి

అద్వైత

నే మాటని నీ బాటని
నే ఇలని నీ కలని
నే నవ్య మనిషికి నవ్య చరిత్రని
నే రాక్షసజాతి వారసత్వాన్ని
కరుణాంతరంగ కిరణాన్ని
అరుణారుణపు ఆవేశాన్ని
సంబరాల అంబరాన్ని
సంపూర్ణాల శూన్యాన్ని
గగనచర గార్ధబాన్ని
చతుష్పాద విహంగాన్ని
సృష్టికి ఆదిని
ఆదికి అంతాన్ని
మనిషిని
దైవాన్ని
అన్నింటా నేనే
అన్నీ నేనే

మాతంగ కన్యలు నా చెలులు
ఆకలి కేకలు నా సఖులు

End of Preview.

**Rest of the book can be read @
<http://kinige.com/book/Anarghya>**

*** * ***